

ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာ(၁၀)ပုဒ်မှ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှု

ဦးအေးဝင်း^၁

စာတမ်းအကျဉ်း

ဤစာတမ်းသည် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာ(၁၀)ပုဒ်မှ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုကို လေ့လာထားသော စာတမ်းဖြစ်ပါသည်။ လေ့လာရသည့် ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုစွမ်းရည်ကို ဖော်ထုတ်တင်ပြလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဖော်ထုတ်ရာတွင် သုတေသနနည်းမှ ဆန်းစစ်လေ့လာနည်း၏ နည်းခွဲတစ်ခုဖြစ်သည့် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာ ဆန်းစစ်နည်းကို အသုံးပြုထားပါသည်။ သုတေသနပုံစံမှာ ဝေဖန်အကဲဖြတ်ခြင်း၊ ရှင်းလင်းဖော်ပြခြင်းပုံစံ ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံများကို လေ့လာဖော်ထုတ်ခြင်းဖြင့် စာဆို၏သင်္ကေတနိမိတ်ပုံတို့သည် စာဆို၏စိတ်ကူးဉာဏ်နှင့် စေတနာကိုပေါ်လွင်အောင် စွမ်းဆောင်နိုင်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါင်းနွယ်ဆွေသည် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုစွမ်းရည် ထက်မြက်သည်ဟု မှတ်ယူနိုင်ပါသည်။ ဤစာတမ်းသည် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုကို သိမြင်နိုင်သည့် အကျိုးကျေးဇူးရှိနိုင်ပါသည်။

သော့ချက်ဝေါဟာရများ - ကဗျာ၊ သင်္ကေတ၊ နိမိတ်ပုံ၊ ဖန်တီးမှု

၁။ နိဒါန်း

ဤစာတမ်းသည် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာပုဒ်(၁၀)မှ စာဆို၏သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖန်တီးမှုကို လေ့လာထားသော စာတမ်းဖြစ်ပါသည်။ အလေ့လာခံစာအုပ်မှာ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေက ၂၀၁၅ ခုနှစ်၌ ထုတ်ဝေခဲ့သော ဒေါင်းနွယ်ဆွေကဗျာပေါင်းချုပ် စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာများမှ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုကို လေ့လာရာ၌

၁။ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဟူသည် အဘယ်နည်း။

၂။ ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုသည် စာဆို၏စေတနာကို မည်သို့ပုံဖော်ပေးသနည်းဟူသော သုတေသနမေးခွန်းတို့ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

ဤမေးခွန်းတို့မှ ‘သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဟူသည်အဘယ်နည်း’ မေးခွန်းသည် စာအုပ်စာတမ်းများတွင်ဖော်ပြထားသော ပညာရှင်တို့၏ ဖွင့်ဆိုချက်များမှတစ်ဆင့် အဖြေရနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုသည် စာဆို၏ စေတနာကို ပုံဖော်ပေးနိုင်ခြင်း ရှိ၊ မရှိသည် အလွယ်တကူဖြေရှင်း၍ မရနိုင်သည့် သုတေသနပြဿနာအဖြစ် ပေါ်ပေါက်လာပါသည်။ ဤသုတေသနပြဿနာရပ်မှ စာဆို၏သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုသည် စာဆို၏စေတနာကို ပုံဖော်ပေးနိုင်ခြင်း ရှိသည်ဟု အဆိုပြုပါသည်။

အဆိုပါမေးခွန်းများ၊ သုတေသနပြဿနာနှင့် အဆိုတို့ကို အဖြေရှာနိုင်ရန်အတွက် ထုတ်ဝေပြီး စာအုပ်စာတမ်းများတွင်တွေ့ရသည့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုချက်များ၊ ပညာရှင်များ၏ အဆိုအမိန့်များ၊ သဘောတရားများနှင့် စာတမ်းရှင်၏ သုတေသနဆောင်ရွက်မှု၊ စာပေပို့ချမှုကိုအခြေခံလျက် ‘ဖြစ်ရပ်တစ်ခု မူတည်လေ့လာခြင်းနည်း’ကို အသုံးပြု၍ လေ့လာပြုစုပါသည်။

^၁ မြန်မာစာဌာန၊ မုံရွာတက္ကသိုလ်

ဤစာတမ်းကို ပြုစုရသည့်ရည်ရွယ်ချက်မှာ ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှု စွမ်းရည်တို့ကို ဖော်ထုတ်တင်ပြလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ တင်ပြရာ၌ မြင်၏ ကဗျာနုရီနှင့် နိမိတ်ပုံစာအုပ်မှ သင်္ကေတ၊ နိမိတ်ပုံသဘောတို့ကို အခြေခံ၍လည်းကောင်း၊ မောင်ခင်မင်(ဓနုဖြူ)၏ ရေးဟန်ပညာ နိဒါန်းစာအုပ်မှ သင်္ကေတ၊ နိမိတ်ပုံသဘောတို့ကို အခြေခံ၍လည်းကောင်း လေ့လာတင်ပြထားပါသည်။ ဤစာတမ်း၏ ထင်ရှားသောအချက်မှာ စာဆို၏သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖန်တီးမှုကို သီးသီးသန့်သန့် ပိုင်းကန့်၍ ဖော်ထုတ်တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁။ ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအကျဉ်း

စာဆိုဒေါင်းနွယ်ဆွေကို ၁၉၃၁ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၁၆ ရက်၊ သောကြာနေ့တွင်၊ ပုသိမ်ခရိုင်၊ သာပေါင်းမြို့၌ အဖ ရာဇဝတ်ဝန်ထောက်ဦးဘထိန်၊ အမိဒေါ်ဖုန်ရိန်တို့မှ ဖွားမြင်ခဲ့ပါသည်။ (ဦးစိုးညွန့်၊ ၂၀၀၅၊ စာ ၁၆၄) ငါးသိုင်းချောင်းမြို့ အမျိုးသားကျောင်း (၁၉၄၀-၁၉၄၂)၊ ရန်ကုန်မြို့ ဗဟိုအစိုးရအထက် တန်းကျောင်း (၁၉၄၆ - ၁၉၄၇)၊ ရန်ကုန်မြို့ ပြည်သူ့သိပ္ပံ အလွတ်ပညာသင်ကျောင်း၊ (၁၉၄၇-၁၉၄၈)၊ ရန်ကုန်မြို့ ရေကျော်မက်သဒစ်ကျောင်း (၁၉၄၉-၁၉၅၁)တို့တွင် တက္ကသိုလ်ဝင်တန်းထိ ပညာသင်ယူခဲ့ပါ သည်။

ဗဟိုအစိုးရအထက်တန်းကျောင်းတွင် နေစဉ်ကပင် လက်ရေးစာစောင်များမှာ ‘ဒေါင်ဒင်’ ဟူသော ကလောင်အမည်ဖြင့် ကဗျာများ စရေးခဲ့သည်။ ၁၉၄၈ ခုနှစ်တွင် ဟံသာဝတီသတင်းစာ၌ ‘ဒေါင်းနွယ်ဆွေ’ အမည်ဖြင့် ကဗျာများစရေးခဲ့ပါသည်။ ‘ဒေါင်းနွယ်ဆွေ’ဟူသော ကလောင်အမည်ဖြင့် ကဗျာများ၊ ဝတ္ထုတို၊ ဝတ္ထုရှည်များ ရေးခဲ့ပါသည်။ ‘ရယ်စရာသောင်းခြောက်ထောင်’ စာစောင်၌ ‘စနေမောင်ပွေ’၊ ‘ဒေါင့်ဒွေခွန့်’၊ ‘လေဥဒေါင်း’ ဟူသော ကလောင်အမည်များကိုသုံးကာ ဟာသဝတ္ထုများ၊ ကဗျာများ ရေးသားခဲ့ပါသည်။ တိုင်းရင်းမေဂျာနယ်၌ ‘ဇင်ဦး’ ကလောင်အမည်ဖြင့် ကဗျာများ၊ သွေးသောက် မဂ္ဂဇင်း၌ ‘အောင်ဆွေ’ ကလောင်အမည်ဖြင့် အားကစားဆောင်းပါးများကို ရေးသားခဲ့ပါသည်။

ဒေါင်းနွယ်ဆွေသည် စာနယ်ဇင်းအသီးသီးတွင် ကဗျာအမျိုးအစားများစွာ ရေးသားခဲ့ရာ ကဗျာ ပုဒ်ရေပေါင်း လေးရာကျော် ရေးသားခဲ့ပါသည်။ ထို့ပြင် ကဗျာဝတ္ထုရှည်များကိုလည်း ရေးသားခဲ့ရာတွင် ‘မာန်’ သည်ထင်ရှားပါသည်။ လမင်းကိုသက်သေတည်၊ မဟာရန်သူတော်စသော ဝတ္ထုတိုပေါင်း စုစာအုပ်များစသည်ဖြင့် စာအုပ်ပေါင်း ၅၅ အုပ် ရေးသားထုတ်ဝေခဲ့ပါသည်။ ၁၉၅၂ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့ ငြိမ်းချမ်းရေးညီလာခံ ကဗျာပြိုင်ပွဲ၌ ‘စစ်နှင့်ပြည်သူ’ ကဗျာဖြင့် ဆရာကြီးသခင်ကိုယ်တော်မှိုင်း ချီးမြှင့် သည့်ဆုကို ရရှိခဲ့သည်။

ဒေါင်းနွယ်ဆွေသည် ရုပ်ရှင်လောကသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ရာ ‘ရင်ဝယ်ခင်တွယ် ဇော်လေးရယ်’ ရုပ်ရှင်ကားအတွက် ဇာတ်ညွှန်းရေးခဲ့ပြီး ရွှေရင်သိမ်းသစ်၊ လုလင်ငယ်သွေး၊ အပယ်ရတနာ၊ ချွေးကလေး စိုစို၊ လူမနောနှင့် ဇာခန်းဆီးနောက်ကွယ်မှာ ဇာတ်ကားများတွင် ဇာတ်ဆောင် တစ်ယောက်အဖြစ် ပါဝင်ခဲ့သည်။ ပြည်ဟိန်းကျော် အမည်ဖြင့် ဗေဒင်ဆရာလည်း လုပ်ခဲ့ပါသည်။ ဒေါင်းနွယ်ဆွေသည် ၁၉၈၅ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၂ ရက်၌ ကွယ်လွန်ခဲ့ပါသည်။

၂။ နည်းနာ

နည်းနာအပိုင်းတွင် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံတို့၏သဘောကို ဖော်ပြမည့် ပညာရပ်ဆိုင်ရာနည်းနာနှင့် စာတမ်းလေ့လာရာ၌ အသုံးပြုရမည့် သုတေသနနည်းနာတို့ကို လေ့လာတင်ပြထားပါသည်။

၂.၁။ ပညာရပ်ဆိုင်ရာနည်းနာ

ဤစာတမ်းသည် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာပုဒ်(၁၀)မှ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖန်တီးဟန်ကို လေ့လာထားသော စာတမ်းဖြစ်ပါသည်။ လေ့လာရာတွင် ပညာရပ်ဆိုင်ရာ နည်းနာအဖြစ် သင်္ကေတ၊ နိမိတ်ပုံတို့နှင့် စပ်လျဉ်းသော သဘောတရားများကို ပညာရှင်တို့၏ ဖွင့်ဆိုချက်များအပေါ် အခြေခံ၍ နည်းနာများထုတ်ကာ လေ့လာတင်ပြသွားပါသည်။

၂.၁.၁။ သင်္ကေတဟူသည်

သင်္ကေတ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို မြန်မာအဘိဓာန်တွင် “အမှတ်အသား” (မြန်မာစာအဖွဲ့၊ ၂၀၀၈၊ စာ ၃၁၈) ဟု ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ ရာမရကန်စာအုပ် နိဒါန်းတွင် မြကေတက

လောကလူတို့တွင် အမှတ်သညာဟူ၍ ရှိတတ်ကြသည်။ စိတ်ထဲ၌ မှတ်သားထားသည်များကို မေ့လျော့ပျောက်ကွယ်မည် စိုးရိမ်သဖြင့် သင်္ကေတဖြင့်မှတ်သားခြင်း အရပ်ရေးခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ လင်္ကာတို့ ဖွဲ့၍လည်းကောင်း မှတ်သားထားကြသည်။

(မြကေတ၊ ၁၉၉၄၊ စာ ၄၁၁)

ဟုမိန့်ဆိုထားပါသည်။ ဤမိန့်ဆိုချက်အရ သင်္ကေတဆိုသည်မှာ စိတ်ထဲတွင် မှတ်ထားသည့် မေ့လျော့ပျောက်စေချင်သော အမှတ်သညာဟု အဓိပ္ပာယ်ရရှိပါသည်။

ရေးဟန်ပညာနိဒါန်းစာအုပ်၌ “သင်္ကေတဆိုသည်မှာ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို ကိုယ်စားပြုရည်ညွှန်းသော အမှတ်အသား ဖြစ်သည်” (မောင်ခင်မင်(ဇနီးဖြူ)၊ ၂၀၁၁၊ စာ ၁၇၄) ဟူ၍ ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ ဤသင်္ကေတတို့တွင် စာပေသုံးသင်္ကေတ၊ အရပ်သုံးသင်္ကေတဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိပါသည်။ စာပေသုံးသင်္ကေတနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မောင်ခင်မင်(ဇနီးဖြူ)က “စာပေတွင် သင်္ကေတသည် အရင်းခံအနက်လည်းရှိ၍ တင်စားအနက်လည်းရှိခြင်းဖြစ်သည်။ အနက်နှစ်လွှာရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်သည်” (-ယင်း-) ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ထို့ကြောင့်သင်္ကေတဆိုသည်မှာ အကြောင်းအရာတစ်ခုခုကို ကိုယ်စားပြု ရည်ညွှန်းသော အမှတ်အသား၊ မူလအနက်နှင့် တင်စားအနက်ဟူသော အနက်နှစ်လွှာရှိသည့် အမှတ်အသားဟု မှတ်ယူရပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာပေ၌အသုံးပြုသော သင်္ကေတများသည် စာဆို၏အတွေးစိတ်ကူးတို့ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားရန် ကိုယ်စားပြုထားသည့် သဘောရှိပါသည်။ သင်္ကေတသည် မမြင်သာသောစိတ်ကူး၊ အတွေးများကို စာဖတ်သူအရံ၌ ထင်သာမြင်သာရှိလာရန် ဖော်ဆောင်ပေးပါသည်။ သင်္ကေတတစ်ခုသည် အနက်တစ်လွှာနှစ်လွှာမက အနက်အဓိပ္ပာယ်များစွာ ရှိနိုင်ပါသည်။ သင်္ကေတတို့ကို အရောင်သင်္ကေတ၊ အပြုအမူပြသင်္ကေတ၊ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဟု ခွဲခြားနိုင်သည်။

၂၁၁၂။ နိမိတ်ပုံဟူသည်

ကဗျာတွင် နိမိတ်ပုံအားကောင်းလျှင် အားကောင်းသည့်အလျောက် အနက်အဓိပ္ပာယ် ပီပြင်လေးနက်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကဗျာတွင် နိမိတ်ပုံအဖွဲ့မှာ အရေးပါသော အဆင့်တန်ဆာ တစ်ရပ် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနိမိတ်ပုံနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပညာရှင်အသီးသီးက အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ဖွင့်ဆိုခဲ့ကြပါသည်။

ဇော်ဂျီ၏ ရသစာပေ အဖွင့်နှင့်နိဒါန်း စာအုပ်၌

နိမိတ်ပုံတို့သည်စိတ်လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုခုဖြင့် သိမြင်ခဲ့သော လောကအမူအရာ၊ (ဝါ)

လူ့အမူအရာတို့သည် စာရေးဆရာအဖို့မှာ ကုန်ကြမ်းသဘော ဖြစ်သည်ဟု ဆိုထိုက်သည်

(ဇော်ဂျီ၊ ၂၀၀၄၊ စာ ၃၀၁)

ဟုဖော်ပြထားပါသည်။ မြဇင်၏ ကဗျာနုရီနှင့် နိမိတ်ပုံစာအုပ်တွင် နိမိတ်ပုံကို “နိမိတ်ပုံဟူသည် စာဖြင့် ဖွဲ့ထားသော ရုပ်ပုံလေးတစ်ခုဖြစ်သည်” (မြဇင်၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၁၀၁) ဟုလည်းကောင်း၊ “နိမိတ်ပုံသည် လွန်စွာထက်မြက်သော အားအင်၊ တောင့်တင်းသော ကဗျာလက်နက်၊ ကဗျာစက်ကိရိယာ ပစ္စည်းဖြစ်သည်” (-ယင်း-)ဟုလည်းကောင်း ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။ မောင်ခင်မင်(ဓနုဖြူ)၏ ရေးဟန်ပညာနိဒါန်း စာအုပ်၌ “ဒိဋ္ဌလောကကို စိတ်လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုခုဖြင့်ရှုမြင်ကာ သရုပ်ဖော်အဖွဲ့များ၊ အလင်္ကာများ၊ သင်္ကေတအဖွဲ့များသည် နိမိတ်ပုံဖြစ်ပေါ်နိုင်သော အဖွဲ့များဖြစ်သည်ဟု နားလည်ရပါသည်” (မောင်ခင်မင် (ဓနုဖြူ)၊ ၂၀၁၁၊ စာ ၁၈၃) ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

မြဝင်း ကလည်း ရသပညာနိဒါန်းနှင့် ဒဿနစာတမ်း စာအုပ်တွင်(ဒဿန)

နိမိတ်ပုံဆိုသည်မှာ ဒိဋ္ဌလောကနှင့်လည်း မကင်း၊ ဒိဋ္ဌလောက အပေါ်၌လည်း လုံးလုံး “

လျားလျား အခြေမတည်၊ ဒိဋ္ဌလောကနှင့် ကြုံတွေ့ရာမှ စာရေးဆရာ၏ စိတ်လှုပ်ရှားမှု

တစ်ခုခု ဖြစ်လာပြီးသည့်နောက် ထိုစိတ်လှုပ်ရှားမှုတစ်ခုခုဖြင့် မြင်သောသိသော

စိတ်မြင် စိတ်သိ ပုံသဏ္ဌာန်ပင် ဖြစ်သည် ” (မြဝင်း၊ ၂၀၀၈၊ စာ ၅၆(ဒဿန))

ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ မမိုးမြေ၏ ကဗျာဖန်တီးသူနှင့် ကဗျာခံစားသူစာအုပ်တွင် နိမိတ်ပုံသည် “ဒိဋ္ဌလောကမှ လာသည်။ ဒိဋ္ဌလောကနှင့် အနီးစပ်ဆုံးဖြစ်အောင် အားထုတ်ကြိုးပမ်းပြီး စာရေးဆရာက စာဖတ်သူ၏ စိတ်ထဲရောက်အောင် ပို့ဆောင်သည်” (မမိုးမြေ၊ ၂၀၀၈၊ စာ ၁၃၀) ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ သုလင်းဝေ၏ ခေတ်စမ်းကဗျာနှင့် နိမိတ်ပုံစာအုပ်၌ နိမိတ်ပုံဆိုသည်မှာ စာဆို၏“အတွေးကို စိတ်ကူး ဉာဏ်နှင့် ပုံဖော်ပေးသော စိတ်ကူးရုပ်ပုံဖြစ်သည်” (သုလင်းဝေ၊ ၂၀၂၃၊ စာ ၆၄) ဟုဆိုထား ပါသည်။ ထို့ကြောင့် နိမိတ်ပုံဟူသည် အနုပညာဖန်တီးသူက လောကနှင့်ယှဉ်ပြီးသိမြင်ထားသော အာရုံရပ်များကို ခံစားသူ သိမြင်နိုင်အောင် ပုံဖော်ပေးထားသည့် စိတ်ကူးရုပ်ပုံဖြစ်ပါသည်။

ဤနိမိတ်ပုံ၏ သဘောသဘာဝနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြဇင်၏ကဗျာနုရီနှင့်နိမိတ်ပုံ စာအုပ်၌ “ကဗျာတွင် နိမိတ်ပုံသည် ဥပမာအလင်္ကာအဖြစ်ဖြစ်စေ၊ ရူပကအလင်္ကာအဖြစ်ဖြစ်စေ၊ သရုပ်ဖော်သော နိမိတ်ပုံ သက်သက်အဖြစ်ဖြစ်စေ ပေါ်ထွက်၍ ဖော်ကျူးမှုကို အထောက်အပံ့ ပြုလေသည် ”(မြဇင်၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၁၀၁) ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။

မျိုးသန့်၏ ခေတ်ပေါ်ကဗျာနှင့် စိမ်းစိုသောလမ်းကလေးစာအုပ်တွင်မူ “နိမိတ်ပုံဟာ ပုံဖော်ခြင်း၊ တန်ဆာဆင်ခြင်း သက်သက်သာမက စိတ်အာရုံလှုပ်ရှားမှုကို စေ့ဆော်ခြင်း၊ ခံစားမှုအသိကို ဖြစ်စေခြင်း

ဆိုတဲ့ အာနိသင်ကိုပါ ဖြစ်ထွန်းစေပါသည်။ (မျိုးသန့်၊ ၂၀၁၇၊ စာ ၁၅၅) ဟု ဖော်ပြထား ပါသည်။ ထိုခံစားချက်မှတစ်ဆင့် အတွေးဝင်လာပုံကို ရှင်းလင်းတင်ပြထားပါသည်။

ထို့ကြောင့် နိမိတ်ပုံတို့၏သဘောမှာ စာရေးသူ၌ ဖြစ်ပေါ်လာသော စိတ်လှုပ်ရှားမှုတို့ကို လည်းကောင်း၊ လောကဘဝ အတွေ့အကြုံတို့ကိုလည်းကောင်း စာဖတ်သူ၏စိတ်၌ ဆင်ခြင် သတိပြုမိ လာစေရန် ဖော်ကျူးထားခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ နိမိတ်ပုံကိုဖော်ကျူးရာ၌ ဥပမာအလင်္ကာအဖွဲ့များ၊ ရူပက အလင်္ကာအဖွဲ့များ၊ သင်္ကေတအဖွဲ့များနှင့် သရုပ်ဖော်အဖွဲ့များသည် အထောက်အပံ့ပြုနေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့်နိမိတ်ပုံကို ဥပမာအလင်္ကာနိမိတ်ပုံ၊ ရူပကအလင်္ကာနိမိတ်ပုံ၊ သင်္ကေတ နိမိတ်ပုံနှင့် သရုပ်ဖော်နိမိတ်ပုံဟု ခွဲခြားနိုင်ပါသည်။

၂၊ ၁၊ ၃။ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဟူသည်

ကဗျာလင်္ကာများကို ဖန်တီးရာတွင် သင်္ကေတနှင့် နိမိတ်ပုံတို့ကိုသုံး၍ တန်ဆာဆင် ဖန်တီးလေ့ ရှိပါသည်။ ထိုသင်္ကေတများကို အရောင်သင်္ကေတ၊ အပြုအမူပြသင်္ကေတ၊ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဟု အမျိုးအစားများ ခွဲနိုင်ပါသည်။ ထို့အတူ နိမိတ်ပုံများကို ဥပမာအလင်္ကာနိမိတ်ပုံ၊ ရူပကအလင်္ကာ နိမိတ်ပုံ၊ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံနှင့် သရုပ်ဖော်နိမိတ်ပုံဟု ခွဲခြားနိုင်ပါသည်။

၎င်းတို့အနက် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံသည် သင်္ကေတအဆင့်တွင်လည်းကောင်း၊ နိမိတ်ပုံအဆင့်တွင် လည်းကောင်း အဆင့်နှစ်ရပ်လုံး၌ ရပ်တည်နိုင်သောအဖွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဟု မှတ်ယူ နိုင်သောအဖွဲ့တိုင်းသည် အနည်းဆုံးအနက်နှစ်လွှာ ရှိရုံသာမက၊ ခံစားမှုအသိအမြင်နှင့် ဘဝအသိ အမြင်ထိ ပေးစွမ်းနိုင်သောအဖွဲ့များ ဖြစ်ပါသည်။ ဤသင်္ကေတနိမိတ်ပုံ သဘောတရားဖြင့် အလေ့လာခံ ကဗျာများကို စိစစ်ထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

၂၊ ၂။ သုတေသနနည်းနာ

သုတေသနအမျိုးအစားများတွင် အခြေခံသုတေသနနှင့် အသုံးချသုတေသနဟူ၍ နှစ်မျိုးရှိသည့် အနက် ဤစာတမ်းသည် အခြေခံသုတေသန အမျိုးအစားဖြစ်ပါသည်။ လေ့လာတင်ပြရာတွင် ဒေါက်တာ အောင်မြင့်ဦး၏ သုတေသနဟူသည်စာအုပ်၌ ဖော်ပြထားသော သုတေသနနည်းနာ (၃)မျိုးအနက် ဆန်းစစ်လေ့လာနည်းကို အဓိကအသုံးပြုထားပါသည်။ ဆန်းစစ်လေ့လာနည်း၏ နည်းခွဲတစ်မျိုးဖြစ်သည့် ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာဆန်းစစ်နည်းမှ ဝေဖန်အကဲဖြတ်နည်းနှင့် ရှင်းလင်းသည့် နည်းတို့ကို အသုံးပြုထားပါသည်။

ဤစာတမ်းအတွက် ကုန်ကြမ်းကောက်ယူသည့် လုပ်ထုံးလုပ်နည်းများမှာ စာအုပ်စာတမ်း အသီးသီးမှ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ၏ အဓိပ္ပာယ်တို့ကို မှတ်စုထုတ်၍ သီအိုရီအညွှန်းဘောင် သတ်မှတ်ပါသည်။ ထို့နောက် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ကဗျာ(၁၀)ပုဒ်ကို အကြိမ်ကြိမ်ဖတ်ရှု၍ သီအိုရီအညွှန်းဘောင်နှင့် ကိုက်ညီ သော သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့များကို မှတ်စုထုတ် ကတ်တင်ပါသည်။ ကောက်ယူရရှိသော အချက်အလက် များကိုအခြေခံ၍ ဤစာတမ်းကို လေ့လာထားပါသည်။ ဤစာတမ်းသည် လေ့လာမှုနက်ရှိုင်းရန် အလေးထားသည့်အတွက် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ကဗျာများမှ စာဆို၏သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖန်တီးမှုကိုသာ လေ့လာရန် နယ်ပယ်ကန့်ထားပါသည်။

၃။ ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာ(၁၀)ပုဒ်မှ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှု

ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာပေါင်းချုပ်တွင် ကဗျာပေါင်း(၁၆၄)ပုဒ် ပါရှိသည်။ ထိုကဗျာများ အနက် (၁၀)ပုဒ်ကို ရွေးထုတ်၍ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖန်တီးမှုကို လေ့လာထားပါသည်။

ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ အလေ့လာခံ ကဗျာ(၁၀)ပုဒ်တွင် ခံစားမှုဘဝအသိအထိ ပေးစွမ်းသည့် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့ များစွာတွေ့ရပါသည်။ ထိုအဖွဲ့မျိုးကို ‘အားမာန်သစ်’ ကဗျာတွင်လည်း တွေ့ရပါသည်။ ကဗျာ၌ အညွန့်အနွယ်များ တလူလူတက်နေသည့် ပန်းနွယ်ပင်လေး၏ ဇွဲ၊ သတ္တိ၊ အားမာန်ရှိပုံနှင့် ကျောက်တောင်က ရက်စက်စွာ ဖိနှိပ်ပုံတို့ကို

ပန်းဖူးနွယ်ညွန့်၊ မလွန်သာအောင်

ကျောက်တောင်နှင့်ဖိ၊ သတ်လေဘိလည်း

ဘူမိမြေမှ၊ အမြစ်ကြွ၍

မိုးဝတိုင်ရောက်၊ တိုးဝင်ဖောက်သည် (ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ ၂၀၁၅၊ စာ ၁၁၁)

ဟုရေးဖွဲ့ထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့၌ ပန်းနွယ်ညွန့်များ မရှင်သန် မကြီးထွားနိုင်ရန် ကျောက်တောင်က အမျိုးမျိုးဟန့်တားဖျက်ဆီးသော်လည်း ပန်းနွယ်ညွန့်များက ဇွဲ၊ လုံ့လ၊ သတ္တိအားမာန်အပြည့်ဖြင့် အစွမ်းကုန်ကြိုးစားပြီး အောင်မြင်မှုသရဖူ ဆောင်းခဲ့ပုံကိုဖွဲ့ထားသည်။ လောကလူ့ဘောင်၌ မည်မျှ အင်အားသေးငယ်စေကာမူ မိမိ၏ဇွဲ၊ သတ္တိ၊ အားမာန်ကို မှန်မှန်ကန်ကန် အကျိုးရှိရှိ အသုံးချမည် ဆိုလျှင် အောင်မြင်ကျော်ကြားလာမည်ဖြစ်ကြောင်းကို စာဆိုက ‘ပန်းဖူးနွယ်ညွန့်’ ဟူသော သင်္ကေတ နိမိတ်ပုံဖြင့် ဖန်တီးပြထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့တွင် ပန်းဖူးနွယ်ညွန့်ကို မလွန်သာမလွန်သာအောင်၊ မထွားကြိုင်း မရှင်သန်နိုင်အောင် အနိုင်အထက် ပြုသော ကျောက်တောင်၏ အကျင့်သည် လောကလူ့ဘောင်ရှိ အင်အားကြီးမားသူများက အင်အားသေးငယ်သူများအပေါ် အနိုင်အထက်ပြု ဗိုလ်ကျ စိုးမိုးသည့်အကျင့် ကို မြင်သိခံစားမိ လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ‘ကျောက်တောင်’ ဟူသော အဖွဲ့သည် စာဆိုဖန်တီးထားသည့် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။ ဤနိမိတ်ပုံသည် အားနည်းသောသူတို့အပေါ် အားကြီးသူတို့က ကြီးမားသောအားအင်ကိုသုံး၍ ပိတ်ပင်တားဆီးကြ၊ ဖိနှိပ်ကြသည့်သဘောရှိနေပုံကို ပေါ်လွင်ထင်ရှား လာပါသည်။ သို့သော် ‘ပန်းဖူးနွယ်ညွန့်’ဟူသော သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့ကြောင့် မိမိရောက်ရှိရာ နေရာ တွင် အောင်မြင်မှုရရှိသည့်တိုင် အားမာန်အသစ်အသစ်တို့ဖြင့် စဉ်ဆက်မပြတ် ကြိုးစားအားထုတ်ကြ လျှင် အောင်မြင်မှုအသီးအပွင့်များ အမှန်ရရှိမည်ဟူသော ဘဝအသိအမြင် ရရှိလာပါသည်။ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့တို့ ကောင်းမွန်သောကြောင့် စာဆို၏စေတနာ ပေါ်လွင်သကဲ့သို့ ကဗျာခံစားသူတို့ အား ဘဝအားမာန် ဖြစ်ပေါ်ခံစားရပါသည်။

‘စပါးယောင်ဆောင်သော မြက်ရိုင်း’ ကဗျာ၌ မြက်ရိုင်းပင်သည် စပါးပင်ကိုတုပ၍ ဟန်ဆောင် နေပုံကို

မြက်ပင်ရိုင်းကား

စပါးဟန်ဆောင်၊ ချွန်းချွန်းထောင်၍

နေရောင်ပလွား၊ ဝင့်ဝင့်ကြွားလည်း

ရက်များမကြာ၊ နွမ်းဖျော့ဝါလျက် (-ယင်း-၊ စာ ၁၁၂)

ဟုဖွဲ့သီထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့၌ မြက်ပင်ရိုင်းသည် စပါးပင်ကိုတုပဟန်ဆောင်၍ ဝင့်ကြားနေသော်လည်း အစစ်အမှန်ဘဝသို့မရောက်၊ အတုအယောင်ဘဝနှင့်သာ အဆုံးသတ်ခဲ့ရပါသည်။ အယောင်ဆောင် မြက်ပင်ရိုင်းကဲ့သို့ပင် လူ့လောကအတွက် အကျိုးမပြုသောသူတို့သည် မည်မျှဝင့်ကြားနေသော်လည်း လူ့လောကကောင်းကျိုးပြုသော လူ့အဖိုးတန်များကဲ့သို့ ဖြစ်မလာနိုင်သည့် သဘောကိုသိမြင်လာရပါ သည်။ ထို့ကြောင့် မြက်ပင်ရိုင်းသည် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖြစ်ပါသည်။ စာဆို၏နိမိတ်ပုံအဖွဲ့ကြောင့်လောက ၌ အများအကျိုးပြုသူဟု ဟန်ဆောင်နေကြသောသူတို့၏ သဘာဝကိုလည်းကောင်း၊ ရေရှည် ဟန်ဆောင် ဖုံးကွယ်၍ မရနိုင်သည့်သဘောကိုလည်းကောင်း ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာပါသည်။ ဒေါင်းနွယ်ဆွေသည် မြက်ပင်ဟု သာမန်မျှ နိမိတ်ပုံမပြုဘဲ မြက်ပင်ရိုင်းဟု ‘ရိုင်း’ဟူသော အထူးပြုပုဒ်ထည့်၍ ဖန်တီးထား သည့်အတွက် စာဆို၏သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖန်တီးမှုမှာ ပိုမိုသက်ဝင် ပီပြင်ပါသည်။

ဆက်လက်၍ စာဆိုကမြက်ပင်ရိုင်းနှင့် မတူနိုင်သောစပါးပင်သည် လောကအတွက်အကျိုးပြုပုံ ကို

စပါးပင်ကား

မြေပြင်ထဲမှ၊ အားမာန်ထ၍

မြင့်ကြွပင်စည်၊ ရွှေရည်ဆွတ်လူး

စပါးဖူးနံ၊ မိုးသို့ပျံလျက် (ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ ၂၀၁၅၊ စာ ၁၁၃)

ဟု ရေးဖွဲ့ထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့၌ စပါးပင်သည် ပင်စည်မြင့်ကြွလျက် စပါးနံများထွက်ကာ လူသားတို့၏ စားဦးအဖြစ် ရင့်မှည့်လာခဲ့သည်ဟု ဖွဲ့ဆိုထားပါသည်။ စပါးပင်၏ စေတနာမှန်ကန်မှု၊ မလျော့သော ဇွဲ၊ အားမာန်ရှိမှုတို့ကြောင့် တန်ဖိုးရှိသော လူ့အကျိုးပြုသော ဂုဏ်ယူဖွယ်သီးနှံပင်အဖြစ် ရပ်တည်နိုင် သကဲ့သို့ လူသားတို့သည်လည်း အများအကျိုးအတွက် သယ်ပိုးဆောင်ရွက်သင့်ကြောင်း သိမြင်လာရပါ သည်။ ထို့ကြောင့် ‘စပါးပင်’ ဟူသောအဖွဲ့သည် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ဤနိမိတ်ပုံအဖွဲ့သည် လောကအတွက် အကျိုးပြုသည့် တန်ဖိုးရှိသူတို့၏ ကျင့်ကြံဖြစ်တည်ပုံကို အတုယူဖွယ်ဖြစ်အောင် မီးမောင်းထိုးပြနိုင်သည့် အဖွဲ့တစ်ခု ဖြစ်ပါ သည်။

‘စပါးယောင်ဆောင်သော မြက်ရိုင်း’ ကဗျာမှ စာဆို၏သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖန်တီးမှုကို ကြည့်ပါလျှင် အတုနှင့် အစစ်ကို နှိုင်းယှဉ်ပြ၍ အနက်ဆန်းကြယ်လာအောင်၊ စိတ်ကူးရုပ်ပုံ ကြွလာအောင် နိမိတ်ပုံ ဖန်တီးထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဤဖန်တီးမှုသည် ဟန်ဆောင်ဖုံးကွယ်မှုမှာ ရေရှည်မတည်တံ့သည့် သဘောကို ဖော်ညွှန်းလိုသော စာဆို၏ စေတနာကို ပေါ်လွင်စေပါသည်။

‘ဘက်လိုက်သော အနုပညာချိန်ခွင်’ ကဗျာတွင် မှန်သည့်ဘက်ကို လျှာနှာမောင်း ထွက်ပေးရမည် ဖြစ်သော်လည်း မမှန်သည့်ဘက်သို့ ဘက်လိုက်၍ လျှာနှာမောင်း ထွက်ပေးတတ်သည့်သဘောကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ထိုသဘောကို ပေါ်လွင်ရန် စာဆိုက

**ပစ္စည်းမှန်လျက်
ဘယ့်အတွက်ကြောင့်
တစ်ဖက်ရွှေ့ပြောင်း
လျှာနှာမောင်းသည်**

တိမ်းစောင်းဘက်လိုက်ရလေသနည်း (ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ ၂၀၁၅၊ စာ ၁၃၄)

ဟု ရေးဖွဲ့တင်ပြထားပါသည်။ ချိန်ခွင်မှ သည် တည့်မတ်ရသည့်သဘော၊ ဖြောင့်မှန်ရ 'လျှာနှာမောင်း' သည့်သဘောရှိသည်။ ချိန်ခွင်၏သဘောသည် ချိန်ခွင်ခွက် ၂ ခွက် အတွင်းမှာရှိသည့် ပစ္စည်းနှစ်ခုအနက် အလေးချိန်စီးသောဘက် အလေးချိန်များသောဘက်သို့ လျှာထွက်ပေးသည့် သဘောဖြစ်ပါသည်။ ထို့အတူ ပြည်သူ့ဘက်၌ မားမားမတ်မတ် ရပ်တည်ပေးသော အနုပညာရှင်တို့သည်လည်း မှန်သည့်ဘက် မှာသစ္စာရှိစွာ ရပ်တည်ပေးကြသည်။ ထို့ကြောင့် အနုပညာရှင်သည် ချိန်ခွင်လျှာနှာမောင်းကဲ့သို့ ရပ်တည်ပေးလေ့ ရှိခဲ့ကြသည့်အတွက်ကြောင့် လျှာနှာမောင်းသည် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ဤအဖွဲ့ကြောင့် အနုပညာရှင်တို့သည် မှန်သည့်ဘက် တရားသည့်ဘက်မှ ရပ်တည်ပေးသည့် သဘော ထင်ရှားပါသည်။ သို့သော် ဘက်လိုက်မှုများ များစွာတွေ့နေရပြီဟု စာဆိုက ထောက်ပြခဲ့သည့်အတွက် သစ္စာယွင်းပျက်နေသည့် အနုပညာရှင်များ ပေါ်ထွန်းနေကြောင်း ထင်ရှားလှပါသည်။ ဤနိမိတ်ပုံအဖွဲ့သည် လောကတွင် သစ္စာယွင်းပျက်သော အနုပညာရှင်များ၊ နေရာအသီးသီး၊ အဖွဲ့အစည်းအသီးသီးတွင် သစ္စာယွင်းပျက်သူများ ရှိနေသည့်သဘောကို သတိမူစေချင်သည့်စာဆို စေတနာကို ခံစားမိလာပါသည်။

‘ကြက်တူရွေး သုခမိန်’ ကဗျာတွင် လောကလူသားတို့သည် ကိုယ်ပိုင်အတွေးအခေါ် ရှိသော်လည်း ထုတ်မသုံးဘဲသူတစ်ပါး၏ စိတ်အလိုအတိုင်း အကြိုက်လုပ်ဆောင်နေသည်ကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ဤကဗျာ၌ တောင်ပံရှိလျက် ရုန်းထွက်မပျံနိုင်သည့်သဘောကို

**တောင်ပံရှိလျက်၊ ရုန်းထွက်မပျံ
ရွှေချိုင့်စံကျေး၊ ကြက်တူရွေးလျှင်
ပူဆွေးသောက၊ ဗျာပါဒကင်း
မင်းအခစား၊ လောကခြားသည်**

သနားစဖွယ်သာတကား။ (၂-ယင်း- စာ ၁၄၇)

ဟု ဖွဲ့ဆိုထားပါသည်။ ‘ရွှေချိုင့်စံကျေး’ သည် ကြက်တူရွေးဖြစ်ပါလျက် မိမိတို့၏ မျိုးနွယ်တူ ကြက်တူရွေးများကဲ့သို့ မိမိတို့မျိုးနွယ်၌ အုပ်စုဖွဲ့၍ လွတ်လပ်စွာမနေနိုင်ပါ။ အမျိုးအနွယ် မတူသော သခင်ကလောင်ခတ်ထားသော နေရာ၌နေရပြီး သခင်သင်ပြထားသည့်အတိုင်း သခင် အလိုကျ ပျော်တော်ဆက်နေရသည့်ဘဝ ဖြစ်နေပါသည်။ မိမိ၏ ဇာတိရပ်ထံကိုမေးပြီး လှောင်ချိုင့်၌စံလျက် မာန်ဝင့်လျက်နေရသည်ကိုပင် ဘဝဟုထင်နေသည်မှာ သနားစရာဖြစ်သည်ဟု စာဆိုက တွေးပြထား ပါသည်။ ရွှေချိုင့်စံကျေး၏ သနားစရာ ပကတိအရှိအဖြစ်ကို ကျော်လွန်၍ သခင်အလိုကျ သခင်အားရအောင် ဆောင်ကြဉ်းပေးနေကြသည့် ပညာတတ်အမှုထမ်း အရာထမ်းတို့၏ ဘဝမှာသနားစရာဟူသည့်အဖြစ်ကို စိတ်ကူးရုပ်ပုံ၌ မြင်လာထင်ဟပ်

လာပါသည်။ တင်စားမှုအနက် ထင်ဟပ်နေသော ‘ရွှေချိုင့်စံကျေး’ သည် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ အဖွဲ့ကောင်း ဖြစ်ပါသည်။ လူ့လောကနှင့်နီးစပ်ပြီး လူတိုင်းနီးပါး ခံစားနားလည်နိုင်သော လှောင်ချိုင့်စံကျေးနှင့် စိတ်ကူးရုပ်ပုံပြုထားသည့်အတွက် စာဆိုဖော်ညွှန်းလိုသည့် အဓိပ္ပာယ်မှာ ထင်းကနဲ ပေါ်လာပါသည်။ မိမိပတ်ဝန်းကျင်က မည်သူသည် ရွှေချိုင့်စံကျေးဖြစ်နေပြီး မိမိကိုယ်တိုင်လည်း မည်သည့်ကျေးမျိုး ဖြစ်နေသနည်းဟု ဆင်ခြင်သတိထားမိ လာသည့်အတွက် နှစ်သက်ဖွယ် နိမိတ်ပုံအဖွဲ့ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ဤအဖွဲ့သည် လောကလူသားတိုင်း လှောင်ချိုင့်စံ ကြက်တူရွေးဘဝမျိုး၌ ကျေနပ်မနေသင့်၊ လှောင်ချိုင့်စံ ကြက်တူရွေးဘဝမျိုး မဖြစ်ရအောင် ပြုမူနေထိုင်ရမည်ဟူသော ဘဝအသိအမြင်များ ရရှိခံစားနိုင်ပါသည်။

‘တန်ဖိုးမဲ့အသိနှင့် တန်ဖိုးမဲ့ပစ္စည်း’ ကဗျာတွင် တန်ဖိုးရှိသော ပစ္စည်းတို့သည် တန်ဖိုးမသိသူများအကြားသို့ ရောက်နေလျှင် တန်ဖိုးမဲ့ရတတ်ကြောင်းကို ဖော်ပြထားပါသည်။ တန်ဖိုးမသိသူများ အကြားသို့ ရောက်နေသော ပုလဲရတနာအကြောင်းကို

လာလာသမျှ၊ နင်းကြကျော်လွှား

နွားကျောင်းသားနှင့်၊ ဆင်ကျားမုဆိုး

သူခိုးလည်းပါ၊ ခွေးအလာလျက်

လျှာဖြင့်လျက်၍၊ အိပ်စက်လူးလွန့်

ညစ်ကြေးစွန့်ကာ၊ ဘယ်မှာတန်ဖိုး

သိလိမ့်နိုးလည်း၊ တန်ဖိုးမရှိ

ဘူမိမျက်ရွဲ၊ လှပုလဲကား

ကျောက်ခဲပမာ၊ တိတ်ဆိတ်စွာတည့် (ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ ၂၀၁၅၊ စာ ၁၅၇)

ဟု ဖွဲ့သီထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့မှ တန်ဖိုးရှိသော ပုလဲလုံးလှလှလေးသည် တိရစ္ဆာန်နှင့် တန်ဖိုးမသိသော အသိဉာဏ်မဲ့သူများအနီး ရောက်နေသော် တန်ဖိုးထားခြင်းမခံရသဖြင့် သာမန် ကျောက်ခဲကဲ့သို့ တန်ဖိုးမဲ့စွာ နေရပါသည်။ ဤ ‘လှပုလဲ’ နည်းတူ အသိဉာဏ်ပညာ ပြည့်ဝသူ၊ လူသားကောင်းကျိုး ဆောင်ရွက်သူ၊ သူတော်ကောင်းစိတ်ပြည့်ဝသူ လူ့အဖိုးတန်သည် တန်ဖိုးမသိသော ပညာမဲ့လူမိုက်များထံသို့ ရောက်နေလျှင် သာမန်လူများနှင့် တစ်တန်းတည်း ဖြစ်ကြရသည့်သဘောကို သိမြင်ခံစားနိုင်သည့် အဖွဲ့ဖြစ်ပါသည်။ ‘လှပုလဲ’ဟူသော အဖွဲ့သည် လောက၌ တန်ဖိုးအမှန်ကို မသိသောသူများကြားတွင် တန်ဖိုးရှိသောသူနှင့် တန်ဖိုးရှိသော ခြပ်ရှိ ခြပ်မဲ့ပစ္စည်းများသည် တန်ဖိုးမဲ့အချည်းနှီးသာ ဖြစ်နေရသည်ဟု စိတ်ကူးရုပ်ပုံ ပေါ်လွင်လာသည့် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှု ဖြစ်ပါသည်။ ဤဖန်တီးမှုသည် လူမှန်နေရာ မှန် ရောက်စေချင်သည့် စာဆို၏ စေတနာကို လှစ်ပြလျက် ရှိပါသည်။

‘ပိုးဟပ်ဖြူနှင့် ပင့်ကူနီ’ ကဗျာတွင် ကိုယ်မှီတွယ်ရာကို ဖျက်ဆီးနေသူနှင့် ဖျက်ဆီးသူကို နှိမ်နင်း သူတို့၏ သဘောကို ပိုးဟပ်ဖြူနှင့် ပင့်ကူနီတို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်တို့ဖြင့် ပြထားပါသည်။ ဤကဗျာ၌ ကိုယ်မှီတွယ်ရာကို ဖျက်ဆီးနေသော ပိုးဟပ်ဖြူကို စာဆိုက

ပိုးဟပ်ဖြူလျှင်
စာအုပ်စင်ကြား၊ တိုးဝင်သွားလျက်
သူ့တွက်ဘာမျှ၊ သုံးမကျသော
လောကရေးရာ၊ စာမျက်နှာနှင့်
ကဗျာကျမ်းကြီး၊ ရွံ့မုန်းတီးစွာ
ဖျက်ဆီးချေမှု၊ အားမရသေး
ကပ်တွယ်မှေးကာ၊ လွန်ကဲစွာလျှင်
တိုင်တွင်ချိတ်ထား၊ အင်္ကျီများနှင့်
ပိုးသားပဝါ၊ ကတ္တီပါမျှ
မကျန်ရအောင်၊ ညအမှောင်ထဲ

မိုက်ရူးရဲဖြင့်၊ ကိုက်ဖြဲဆုတ်ဖြတ်တတ်လေသည်။ (ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ ၂၀၁၅၊ စာ ၁၆၉)

ဟု ဖွဲ့ဆိုထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့၌ ပိုးဟပ်ဖြူသည် မိမိကပ်တွယ်မိခဲ့ရာ စာအုပ်စင်ကို အကျိုးမပြုသည့် အပြင် သူ့အတွက်အသုံးမဝင်သော လောကီလူသားတို့၏ လောကရေးရာ သိမှတ်ဖွယ်စာအုပ်များ၊ ရသစာအုပ်များကို ရွံ့ရှာမုန်းတီးစိတ်ဖြင့် ချေမှုဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့သည်။ ထို့ပြင် ညအမှောင်ကို အကာကွယ် ယူ၍ အိမ်ရှင်လူသားတို့၏ လတ်တလော အသုံးပြုနေသည့် အင်္ကျီ၊ ပိုးပဝါ၊ ကတ္တီပါတို့ပါမကျန် မိုက်မဲစွာ ကိုက်ဖြဲဆုတ်ဖြတ်နေသည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ ပိုးဟပ်ဖြူ၏ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့သော မိုက်မဲမှု၊ ကိုယ့်ကျိုးအတ္တတစ်ခုတည်းသာ ရှေးရှုမှုသည် လောကလူ့ဘောင်မှ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့ပြီး ကိုယ့်ကျိုး အတ္တတစ်ခုတည်းသာ ကြည့်တတ်သော လူမိုက်တို့၏ လုပ်ဆောင်ချက်အဖြစ် စိတ်ကူးရပ်ပုံ၌ သိမြင် ခံစားမိသည့်အတွက် ပိုးဟပ်ဖြူသည် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။ ဤနိမိတ်ပုံအဖွဲ့သည် လူ့လောကဝန်းကျင်တွင် တွေ့ရမြင်ရတတ်ပြီး စာဖတ်သူကိုယ်တိုင်ပင် ကိုယ်တွေ့ကြုံနိုင်သည့် ပိုးဟပ်ဖြူ ၏ လုပ်ဆောင်ချက်နှင့် ဖန်တီးပုံဖော်ထားပါသည်။ ဤဖန်တီးမှုက အသိဉာဏ်မဲ့သည့် ကိုယ့်ကျိုးရှာ သူများ၏ အဆင်ခြင်မဲ့ လုပ်ဆောင်တတ်မှုကို သတိပြုစေချင်သည့် စာဆို၏စေတနာကို ခံစားသိမြင်လာရ ပါသည်။

‘ပိုးဟပ်ဖြူနှင့် ပင့်ကူနီ’ ကဗျာတွင် အဖျက်ရန် ပိုးဟပ်ဖြူများကို ပင့်ကူနီက တားဆီးတိုက်ဖျက် ပေးနေပုံကို

ပင့်ကူနီကား
ခန့်ညားတည်ငြိမ်၊ ပိုးကြိုးအိမ်သွယ်
ပရိယာယ်ဖြင့်၊ အသင့်စောင့်စား
ပိုးဟပ်များ၏၊ ယွင်းမှားလိမ်ကောက်
သွေးနည်းကြောက်သော၊ ဦးနှောက်တို့အား
ကိုက်ဖောက်စားကာ၊ သူသာအမြဲ
အောင်ပွဲကြိမ်ကြိမ် ခံသတည်း (-ယင်း-)

ဟု ရေးဖွဲ့ထားပါသည်။ ပင့်ကူနီသည် မိမိ၏ပိုးချည်မျှင်ဖြင့် အိမ်ဖွဲ့၍နေထိုင်လျက် အိမ်ကျက်သရေကို ယုတ်စေသည့် ပိုးဟပ်ဖြူ၏ဦးနှောက်ကို ဖောက်စားသောသူ ဖြစ်ပါသည်။ ပင့်ကူနီသည် အဖျက်ရန် ပိုးဟပ်ဖြူများကို အောင်ပွဲအကြိမ်ကြိမ်ဆင်နိုင်ခဲ့သည်။ ပင့်ကူနီ၏အောင်ပွဲသည် မိမိနေထိုင်ကြီးပြင်း ရာကို ဖျက်ဆီးနေသော လူရမ်းကားများအား နှိမ်နင်းနိုင်သူကို မြင်ယောင်လာပါသည်။ ထို့အတူ သက်ရှိ လူသားတို့သည် မိမိတွင်ရှိသော ကာယစွမ်းအား၊ ဉာဏ်စွမ်းအားတို့ဖြင့် မိမိပတ်ဝန်းကျင်ကို ကာကွယ်ရ မည့်သဘော စိတ်ကူးရုပ်ပုံ၌ ပေါ်လာသဖြင့် ‘ပင့်ကူနီ’ ဟုဖန်တီးမှုသည် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့ ဖြစ်ပါ သည်။ ဤနိမိတ်ပုံသည် လောကလူသားများကို ဖျက်ဆီးမည့်သူ၊ ကိုယ့်ယဉ်ကျေးမှုကို ဖျက်ဆီးမည့် သူများအား ပင့်ကူနီကဲ့သို့ တိုက်ထုတ်တားဆီးရမည့်သဘော ပေါ်လွင်လာပါသည်။ စာဆို၏ သင်္ကေတ နိမိတ်ပုံကြောင့် ပင့်ကူနီကိုရက်စက်သူဟုမမြင်ဘဲ အဖျက်ရန်ကို ကာကွယ်ထိန်းသိမ်းပေးသော သူရဲကောင်းအဖြစ် မြင်လာနှစ်သက်လာသည်။ စာဆိုသည် မိမိတို့ဝန်းကျင်၌ တွေ့မြင်ရသည့် ပင့်ကူနီ၏ လုပ်ဆောင်ချက်ကို အဖျက်ရန်တိုက်ဖျက်သူအဖြစ် နိမိတ်ပုံပြုခဲ့သောအတွေးသည် ဆန်းသစ်သော အတွေးဖြစ်သည်။ စာဆို၏သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုသည် စာပေကျမ်းဂန်မှ စကားများ၊ အသုံး တွင်ကျယ်သော စကားများကိုယူငင်၍ နိမိတ်ပုံအဖြစ် ဖန်တီးခြင်းမဟုတ်ဘဲ မိမိဝန်းကျင်၌ မြင်တွေ့ နေရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို အခြေတည်လျက် နိမိတ်ပုံအဖြစ် ဖန်တီးထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

‘သူရဲကောင်း၏ မော်ကွန်းသစ်’ ကဗျာ၌ မိမိတာဝန် မကျေပွန်သူနှင့် မိမိတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာ ထမ်းဆောင်နေသူတို့၏ ကွာခြားချက်ကိုလှစ်ပြ၍ တာဝန်ကျေပွန်သူများကို ချီးကျူးထားပါသည်။ ဤကဗျာ၌ ကိုယ်ရောက်ရှိပိုင်ဆိုင်သော ဘဝတွင် တာဝန်မကျေဘဲ ရေသာခို အချောင်လိုက်နေသူတို့ ရှိနေပုံကို

ပန်းပွင့်အိပ်ပျော်

နီးသော်မထ၊ အိပ်မောကျလျက်

လောကကိုမေ့၊ ငိုက်မျဉ်းသည် (ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ ၂၀၁၅၊ စာ ၁၈၄)

ဟု လည်းကောင်း၊

ကြယ်ပွင့်ရေမှာ

ထင်လာအရိပ်၊ အိပ်ချင်စိတ်ဖြင့်

တိမ်လိပ်ဒန်းစီး၊ မှေးမှိန်းသည် (-ယင်း-)

ဟုလည်းကောင်း ဖွဲ့ဆိုထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့တို့၌ ပန်းပွင့်သည် လောကကို အလှဆင်ရန်၊ သင်းပျံ့သော ရနံ့များ ဖြန့်ဝေရန်တာဝန်ကို ထမ်းဆောင်ဘဲ အိပ်မောကျနေသည်။ နီးသော်လည်းမထဘဲ ဆက်လက် မှေးစက်နေသည်ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ ဉာဏ်အခါတွင် ကောင်းကင်ယံ၌ လင်းလက်သည့် ကြယ်ပွင့် ကလေးများသည် ဉာဏ်အမှောင်ကို လင်းလက်လာအောင် အစွမ်းကုန်ထွန်းပေးခြင်းမရှိဘဲ ရေတွင် အရိပ်ထင်သကဲ့သို့ ဝိုးဝါးမှေးမှိန်သော အလင်းရောင်ကိုသာ ပေးနေပါသည်။ ဤအဖွဲ့တို့တွင် နေ့အခါ လောကကို အလှဆင်သူ မြေပြင်ထက်က ပန်းပွင့်တို့သည်လည်းကောင်း၊ ဉာဏ်လောကကို အလှဆင်သူ ကောင်းကင်ယံက ကြယ်ပွင့်တို့သည် လည်းကောင်း တာဝန်မကျေသူ၊ တာဝန်မသိတတ်သူအဖြစ် အသက်ဝင်အောင် ဖွဲ့သီထားသည်။ ဤအဖွဲ့တို့မှ ‘ပန်းပွင့်’သည် အောက်ခြေလူတန်းစားအတွင်းမှ

ထင်ပေါ်လာသောသူများ၏ တာဝန်မသိတတ်မှုကိုလည်းကောင်း၊ ‘ကြယ်ပွင့်’သည် အထက်တန်း လွှာများမှ စွမ်းအားအနည်းငယ်ရှိသောသူများ၏ တာဝန်မသိတတ်မှုကိုလည်းကောင်း ခံစားသိမြင်လာရ သည့် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့ဖြစ်ပါသည်။ စာဆို၏နိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုသည် အတွေးစိတ်ကူးဉာဏ် ဆန်းသစ် မှုရှိသကဲ့သို့ လောက၌လူတာဝန် ကျေပွန်သင့်ပါလျက် တာဝန်မကျေကြသောသူတို့၏ အဖြစ် သနစ်ကို ပေါ်လွင်လာပါသည်။ စာဆိုကတာဝန်ကျေပွန်သူတို့၏ အောင်ပွဲဆင်နိုင်ပုံကို ‘သူရဲကောင်း၏ မော်ကွန်းသစ်’ ကဗျာ၌

**မြစမ်းရေပြာ၊ သွယ်ကျွေဖြာလျက်
ကျောက်ခက်တို့ကြား၊ မရပ်နားလျှင်
ပြေးလွှားစီးဆင်း၊ လှုပ်ရှားခြင်းဖြင့်**

သီချင်းအောင်တေး သီဆိုသည် (ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ ၂၀၁၅၊ စာ ၁၈၄)

ဟုဖွဲ့သီထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့၌ ကျောက်အကြိုအကြားမှ ဖြည်းဖြည်းချင်း စိမ့်ထွက်လာသည့် အေးမြ ကြည်လင်သည့် စမ်းရေသည် ခက်ခက်ခဲခဲကျွေဝိုက်ကာ မရပ်မနားပြေးလွှားစီးဆင်းကာ သီချင်း အောင်တေး သီဆိုနေသည်ဟု ဖော်ပြထားသည်။ ဤအဖွဲ့မှ စမ်းရေပြာ၏ မလျော့သောဇွဲ၊ အားမာန်နှင့် မိမိ၏လုပ်ဆောင်ချက်အပေါ် ကျေနပ်ဂုဏ်ယူနေမှုတို့သည် ရောက်ရာနေရာတွင် ကျရာတာဝန်ကို ကျေပွန်စွာထမ်းဆောင်ကာ ကျေနပ်ကြည်နူးနေကြသူတို့၏ အဖြစ်ကိုမြင်ယောင်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ‘မြစမ်းရေပြာ’ ဟူသောအဖွဲ့သည် တာဝန်ကျေသောသူ၏ စိတ်ကြည်နူးပျော်ရွှင် နေမှုကိုခံစား သိမြင် နိုင်အောင် ဖော်ညွှန်းနိုင်သည့် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖြစ်ပါသည်။ ဤနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုသည် စာဆို၏ စိတ်ကူးဉာဏ် ကောင်းမွန်မှု၊ အတွေးဆန်းသစ်မှုနှင့် တာဝန်ကျေပွန်သူများ ပေါ်ထွန်းလာစေချင်သည့် စာဆိုစေတနာတို့ ပေါ်လွင်နေပါသည်။

‘အနာဂတ်၏ အလှသစ်သို့’ ကဗျာတွင် လောကလူသားတို့သည် ဘဝခရီးလမ်းကို လျှောက်လှမ်း ရာ၌ အပျော်အပါးများနှင့် အချိန်ကုန်ကာ အနာဂတ်ပန်းတိုင် ကင်းမဲ့မနေကြရန်၊ အနာဂတ် လူ့ဘောင်သစ်အတွက် ကောင်းမြတ်သော အခြေအနေကောင်းများ ရောက်ရှိအောင် ကြိုးစားအားထုတ် ကြရန် စာဆိုက သတိပေးနေဟန်ရှိပါသည်။ ဘဝခရီးလမ်းကို လျှောက်လှမ်းရာ၌ အပျော်အပါးများနှင့် အချိန်ကုန်ကာ အနာဂတ်မျှော်လင့်ချက် ကင်းမဲ့နေကြပုံကို စာဆိုက

**သွမ်းသော့ပျော်ပါး၊ တဟားဟားဖြင့်
အိပ်စားကာမ၊ အလှရှာခိုက်
မုန်တိုင်းတိုက်လာ၊ ထိုအခါဝယ်**

ဘယ်မှာ အနာဂတ်ရှိအံ့နည်း။ (၁-ယင်း- စာ ၂၀၁)

ဟုရေးဖွဲ့ထားပါသည်။ ဘဝရည်မှန်းချက်ပန်းတိုင်မရှိဘဲ တိရိစ္ဆာန်ကဲ့သို့ အိပ်စားကာမအတွက် အားထုတ် လျက် မြူးထူးပျော်ပါးဆိုးသွမ်းနေလျှင် တစ်နေ့တစ်ချိန်ချိန်တွင် ဖျက်အားပြင်းသော အန္တရာယ်နှင့် ကြုံတွေ့လာပါက ကာကွယ်တားဆီးနိုင်စွမ်း မရှိကြောင်းကို ညွှန်းဆိုထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့၌ လောက လူ့ဘောင်အတွက် ဖျက်အားပြင်းသော အန္တရာယ်ရန်စွယ်ကို ‘မုန်တိုင်းတိုက်’ ဟု သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ပြုထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကြီးမားသော အဖျက်အန္တရာယ်များ အချိန်နေရာမရွေး ကျရောက်လာ

နိုင်သည်ကို သိမြင်ခံစားရသည့် နိမိတ်ပုံဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဘဝတွင်ပျော်ပါး မေ့လျော့မနေဘဲ ကျရောက်လာနိုင်သည့် အန္တရာယ်ရန်စွယ်များကို ကာကွယ်နိုင်ရန် သတိဝီရိယရှိရှိ ကြိုတင်ပြင်ဆင်၍ နေထိုင်ကျင့်ကြံရမည် ဟူသော ဘဝ အသိအမြင်များ ရရှိလာပါသည်။

ထို့ပြင် စာဆိုက မိမိ၏ အားမာန်၊ စွမ်းအား၊ သစ္စာတရားတို့ကို ရင်ဝယ်ပိုက်၍ အစွမ်းကုန် ကြိုးစား ရန်၊ မရေရာမသေချာသော စိတ်ကူးယဉ်ဘဝမှ ရုန်းထွက်ရန် **“အိပ်မက်ကမ္ဘာ သင်စွန့်ခွာ၍”** (ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၊ ၂၀၁၅၊ စာ ၂၀၂) ဟု နှိုးဆော်ထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့၌ မရေရာမသေချာသော စိတ်ကူး ယဉ်လောက စိတ်ကူးယဉ်ဘဝကို ‘အိပ်မက်ကမ္ဘာ’ဟု သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ပြုထားသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဤနိမိတ်ပုံသည် လူသုံးများသည့် ရိုးရှင်းသောအဖွဲ့ ဖြစ်သော်လည်း ဤနေရာနှင့် လိုက်ဖက်လှသော ဖန်တီးမှု၊ စာဆို၏ စေတနာကို ဖော်ကျူးနိုင်သော ဖန်တီးမှုဖြစ်ပါသည်။

‘ထာဝရပညာသည် ပိုးစုန်းကြူးသို့’ ကဗျာသည် တာဝန်သိစိတ်ဖြင့် စဉ်ဆက်မပြတ် ကြိုးစား ဆောင်ရွက်လျှင် လောကအတွက် အဖိုးတန်ရတနာများ ဖြစ်လာမည်ကို သိမြင်နိုင်ရန်တင်ပြထား ပါသည်။ အထက်ကောင်းကင်ယံ၌ ပြိုင်ဘက်ကင်းသောလမင်း ထွန်းလင်းဝင်းပနေသော်လည်း ပိုးစုန်းကြူးက သူ့အစွမ်းရှိသမျှ ထွန်းလင်းပေးနေပုံကို

ပိုးစုန်းကြူးငယ်

ညဉ့်ဝယ်မှောင်မည်း၊ ကောင်းကင်ထဲမှာ

စန္ဒာလမင်း၊ ပြိုင်မဲ့ကင်းလည်း

လင်းခနဲလက်၊ ပြီးပြန်ဆင့်ကူး

စူးစူးဝင်းဝင်း၊ သူ့အလင်းရောင်

သန်းခေါင်ရထား၊ ညတံခါးဖွင့်

ရွန်းဝင့်လဲ့ဖြူ၊ ချောင်းကြည့်သူနယ်

လျှပ်နွယ်ပဝါ၊ မြဝတီလွှာကို

ဖြန့်ကာမြူးကွန့်၊ ဝဲဝဲလွန်သို့ (၂-ယင်း- စာ ၂၀၃)

ဟုရေးဖွဲ့ထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့၌ ပိုးစုန်းကြူးငယ်ကို ညအမှောင်တွင် အလင်းရောင်ပေးနေသည့် ပိုးကောင်ငယ်အဖြစ် မြင်ပြထားပါသည်။ ထို့အတူ လူသားတို့သည်လည်း မိမိတတ်စွမ်းသော ပညာဖြင့် လောကအတွက် အကျိုးပြုပေးရမည့်သဘော မြင်လာသည့်အတွက် ‘ပိုးစုန်းကြူး’ ဟူသောအဖွဲ့သည် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့ ဖြစ်ပါသည်။ ဤအဖွဲ့သည် လူသားတို့က မိမိတွင်ရှိသော အစွမ်းအစမှာ မည်မျှပင် သေးငယ်နေစေကာမူ ထိုအစွမ်းဖြင့် လောကလူ့ဘောင်ကို အကျိုးပြုဆောင်ရွက်သင့်သည်ဟူသော စာဆို၏စေတနာ ပေါ်လွင်နေပါသည်။

‘ကြောင်’ ကဗျာတွင် ကြောင်ငယ်သည် အိပ်ပျော်နေသော ကျားကို သွား၍စနောက်သော်လည်း ကြွက်ကိုမြင်လျှင် ထွက်ပြေးပုံ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းက ခွေး၏ စားကြွင်းစားကျန် အရိုးအသိုးကိုစား၍ မာန်တက်နေပုံ၊ အစွမ်းအစမရှိပုံ၊ အသိဉာဏ်ကင်း၍ မိုက်မဲပုံတို့ကို ဖွဲ့သီထားပါသည်။ ဤကဗျာတွင် အသိဉာဏ်မဲ့သော ကြောင်ငယ်သည် အသိုက်မြို့ထဲမှ ထပျံပြေးသွားပြီဖြစ်သော စာငယ်ကလေးအား ချောင်းမြောင်းနေဟန်ကို စာဆိုက

ငှက်သိုက်ထဲမှ၊ ထပျံထွက်ပြေး

စာကလေးသာ၊ ချောင်းနေရှာသည်

မဟာသူရဲကောင်း၊ ကြောင်ဖယောင်း (၁-ယင်း- စာ ၂၀၇)

ဟုဖွဲ့သီထားပါသည်။ ဤအဖွဲ့တွင် အသိုက်တွင်း၌ မရှိတော့သည့် စာငယ်ကလေးကို ပြန်လာနီးဖြင့် ချောင်းမြောင်းနေသော ကြောင်ငယ်၏ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့စွာ လုပ်ဆောင်နေမှုကို ‘မဟာ သူရဲကောင်း ကြောင်ဖယောင်း’ဟု သရော်ဟန်ဖြင့် ဖွဲ့သီထားပါသည်။ အကျိုးမရှိသည့် အလုပ်ကိုအချိန်ကုန်ခံ၍ အသိဉာဏ်ကင်းမဲ့စွာ အားထုတ်ကြိုးပမ်းနေသော ကြောင်ငယ်လေးသည် လောက၌ မိမိနှင့်သူတစ်ပါး အကျိုးမရှိသည့်အလုပ်ကို အလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီးသဖွယ် ဟိတ်ဟန်ထုတ် လုပ်ကိုင်နေသော အသိဉာဏ်မဲ့ လုပ်ရပ်များကို မြင်ယောင်ခံစားရသည့် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖြစ်သည်။ စာဆို၏ ‘ကြောင်ဖယောင်း’ ဟူသော သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့သည် အသိဉာဏ်မဲ့စွာ မာန်တက်နေသောကြောင်ကို နေထိလျှင်ပင် ပျော့အိသွားသည့် ဖယောင်းနှင့် ထပ်တူပြု၍ တွဲစပ်ဖန်တီးထားသည့်အတွက် သတ္တိနှင့်အစွမ်းအစ နည်းပါးမှုတို့မှာ ပေါ်လွင်လာပါသည်။ ဤနိမိတ်ပုံ အဖွဲ့သည် လောကလူ့ဘောင်တွင် အမှီကောင်း ရရှိသဖြင့် ကိုယ်ပိုင် အစွမ်းအစကို မသုံးကြဘဲ မာန်တက်နေသူများကို မြင်ယောင်လာပါသည်။ ကိုယ်ပိုင်အစွမ်းအစမရှိဘဲ မာန်တက်နေသူ၊ အကျိုးမဲ့ကို အသိဉာဏ်မဲ့စွာ ပြုကျင့်နေသူများကို သနားစရာများဟု သိမြင်လာပြီး ထိုဘဝမျိုးမဖြစ်ရအောင် ကျင့်ကြံရမည်ဟူသော ဘဝအသိအမြင်ကို ရရှိခံစားရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဤ နိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုတွင် လောကလူသားများ အမှီကောင်းအားကိုးဖြင့် မာန်တက်မနေဘဲ ကိုယ်ပိုင် အစွမ်းအစကိုသာ ပြစေချင်သည့် စာဆို၏ စေတနာ ထင်ဟပ်နေပါသည်။

မြဲငုံသုံးသပ်ချက်

ဤစာတမ်းသည် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာ(၁၀)ပုဒ်မှ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖန်တီးမှုကို လေ့လာတင်ပြထားသည်။ လေ့လာရာတွင် သင်္ကေတနိမိတ်ပုံကို ပညာရပ်ဆိုင်ရာနည်းနာအဖြစ် ထုတ်ယူခဲ့ပါသည်။ ထိုသဘောတရားများကို အခြေခံလျက် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာ(၁၀)ပုဒ်မှ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့တို့ကို ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာဆန်းစစ်နည်းမှ ဝေဖန်အကဲဖြတ်နည်းနှင့် ရှင်းလင်းသည့် နည်းတို့ကို အသုံးပြု၍ လေ့လာဖော်ထုတ်ထားပါသည်။

ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ အလေ့လာခံကဗျာများမှ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့များကို များစွာတွေ့ရပါသည်။ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုများတွင် လျှာနှာမောင်း၊ လှပုလဲ၊ အိပ်မက်ကမ္ဘာ တို့ကဲ့သို့ တစ်ခုတည်းသီးသန့်ပြသော နိမိတ်ပုံတို့ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ပြင်အားနွဲ့သော ပန်းဖူးနွယ်ညွန့်နှင့် အားကြီးသောကျောက်တောင်ကို ယှဉ်တွဲ၍လည်းကောင်း၊ အတုအယောင် မြက်ပင်ရိုင်းနှင့် အစစ်အမှန် စပါးပင်ကို ယှဉ်တွဲ၍လည်းကောင်း၊ ရေသာခိုအချောင်လိုက်သော ပန်းပွင့်၊ ကြယ်ပွင့်နှင့် တာဝန်သိ တာဝန်ကျေသော မြစမ်းရေပြာကို ယှဉ်တွဲ၍လည်းကောင်း၊ အဖျက်သမား ပိုးဟပ်ဖြူနှင့် ကာကွယ်ရေး သမား ပင့်ကူနီကို ယှဉ်တွဲ၍လည်းကောင်း သင်္ကေတနိမိတ်ပုံများအဖြစ် ဖန်တီးပြထားပါသည်။ ထိုသင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖွဲ့များတွင် မတူညီသော လူ့သဘောသဘာဝနှစ်ရပ်ကို ဆန့်ကျင်ဘက် သင်္ကေတ နိမိတ်ပုံအဖွဲ့များနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ ဖန်တီးပြထားသည့် နိမိတ်ပုံတို့မှာ ပိုမိုသက်ဝင်ပီပြင်ပါသည်။

ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ အလေ့လာခံ ကဗျာ(၁၀)ပုဒ်တွင် ရွှေချိုင့်စံကျေး၊ မုန်တိုင်းတိုက်၊ အိပ်မက်ကမ္ဘာ စသောသင်္ကေတနိမိတ်ပုံတို့သည် လူ့လောကဝန်းကျင်၌ တွင်ကျယ်ပြီး နိမိတ်ပုံတို့ ဖြစ်ပါသည်။ ဤနိမိတ်ပုံတို့ကို စာဆိုက အနက်ဆန်းကြယ်အောင် ကဗျာ၌ အဝင်ခွင်ကျသုံးထားပါသည်။ ပန်းဖူး နွယ်ညွန့်၊ ကျောက်ဆောင်၊ မြစမ်းရေပြာ၊ ကြောင်ဖယောင်းစသော သင်္ကေတ နိမိတ်ပုံတို့သည် စာဆို၏ ကဗျာအတွင်းရောက်မှ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံအဖြစ် ပုံပေါ်လာသော နိမိတ်ပုံအသစ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ဤနိမိတ်ပုံများအနက် စာဆို၏ ကဗျာအတွင်းရောက်မှ စာဆိုစိတ်ကူးဉာဏ်ဖြင့် အသစ် ဖန်တီးထားသော နိမိတ်ပုံများသည် ပိုမိုဆန်းသစ်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ သို့သော် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ ဖန်တီးထားသော သင်္ကေတနိမိတ်ပုံတိုင်းသည် စာဆို၏စေတနာကို ထင်သာမြင်သာဖြစ်အောင် ပုံဖော်ပေးနိုင်ခြင်း ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံ ဖန်တီးမှုသည် စာဆို၏ စေတနာကို ပုံဖော်ပေးနိုင်ခြင်း ရှိသည်ဟု အဆိုပြုထားသည်ကို မှန်သည်ဟုအတည်ပြုနိုင်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။

နိဂုံး

ဤစာတမ်းတွင် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာ(၁၀)ပုဒ်မှ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုကို လေ့လာတင်ပြထားပါသည်။ လေ့လာချက်အရ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံဖန်တီးမှုတို့သည် စာဆို၏ စေတနာကို ပုံဖော်နိုင်ကြောင်း၊ အတွေးကောင်းအရေးကောင်းသော စာဆိုဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ဤစာတမ်းသည် ဒေါင်းနွယ်ဆွေ၏ ကဗျာ(၁၀)ပုဒ်မှ စာဆို၏ သင်္ကေတနိမိတ်ပုံကို လေ့လာခဲ့သည့် အတွက် ကျန်ရှိသောကဗျာများကို ဆက်လက်လေ့လာနိုင်ပါသည်။ ဤလေ့လာနည်းကဲ့သို့ပင် တခြား သော စာဆိုတို့၏ကဗျာများကို လေ့လာနိုင်ပါသည်။

ကျမ်းကိုးစာရင်း

- ခင်မင်၊ မောင်(ဇေဖြူ)။ (၂၀၁၁)။ *ရှေးဟန်ပညာနိဒါန်း*။ ရန်ကုန်၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ။
- စိုးညွန့်၊ ဦး(ရာပြည့်-)။ (၂၀၀၅)။ *၂၀ ရာစု မြန်မာစာရေးဆရာ၁၀၀*။ ရန်ကုန်၊ ရာပြည့်စာအုပ်တိုက်။
- ဇော်ကျီ။ (၂၀၀၄)။ *ရသစာပေအဖွင့်နှင့်နိဒါန်း* (ဒု ကြိမ်)။ ရန်ကုန်၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ။
- ဒေါင်းနွယ်ဆွေ။ (၂၀၁၅)။ *ဒေါင်းနွယ်ဆွေကဗျာပေါင်းချုပ်*။ ရန်ကုန်၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ။
- မိုးမြေ၊ မ။ (၂၀၀၈)။ *ကဗျာဖန်တီးသူနှင့် ကဗျာခံစားသူ*။ ရန်ကုန်၊ ရွှေကံ့ကော်ပုံနှိပ်တိုက်။
- မျိုးသန့်။ (၂၀၁၇)။ *ခေတ်ပေါ်ကဗျာနှင့် စိမ်းစိုသောလမ်းကလေး*။ ရန်ကုန်၊ ကာလာစုံပုံနှိပ်တိုက်။
- မြကေတု(တည်းဖြတ်)။ (၁၉၉၄)။ *ရာမရကန်*။ ရန်ကုန်၊ ဟံသာဝတီပုံနှိပ်တိုက်။
- မြဇင်။ (၂၀၁၇)။ *ကဗျာနဂါးနှင့် နိမိတ်ပုံ* (တ ကြိမ်)။ ရန်ကုန်မြို့၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ။
- မြဝင်း(ဒဿန)။ (၂၀၀၈)။ *ရသပညာနိဒါန်းနှင့် ဒဿနစာတမ်းများ*။ ရန်ကုန်မြို့၊ လင်းသစ် စာပေ။
- မြန်မာစာအဖွဲ့။ (၂၀၀၈)။ *မြန်မာအဘိဓာန်* (ဒု ကြိမ်)။ ရန်ကုန်၊ မြန်မာစာအဖွဲ့ဦးစီးဌာန။
- သုလင်းဝေ။ (၂၀၂၃)။ *ခေတ်စမ်းကဗျာနှင့် နိမိတ်ပုံ*။ ရန်ကုန်၊ လင်းသစ်ပြည်စာပေ။